

**Legatio Marchionis Lavardini Romam, Ejusquè Cum
Romano Pontifice Innocentio Undecimo Dissidium**

Sfondrati, Celestino

[S.I.], 1688

23. An verum sit, duriùs cum Lavardino actum, quàm cum aliorum
Principum Legatis læsæ Majestatis reis?
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62944](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62944)

egisse, ut Henricum metu saltem compellerent ad hæresin deserendam; responditq; effectus: quippe Henricus coronæ anxius maluit hæresin, quam Regnum amittere, seq; Catholicum professus est. Continuò sublatæ discordia, placati Pontifices, & Gallia Henrico subjecta. Si ergo cessassent Pontifices, neq; oportunè tantis malis remedia applicassent, & Henricus, & uterq; Ludovicus, Filius videlicet Neposquè; & tota denique Gallia, Regum exemplo hæresi perissem: si ergo fateri volumus, Galliam Catholicam Pontifici debemus, solisq; hæreticis dolere hoc potest.

XXIII. Decimo octavo: (a) Inauditum esse, conqueritur, ut Legati Principum non audit, non excepti fuerint, nisi prius omnia Pontifici cederent; non vi, non imperio cum Principibus agendum, sed amicis conventionibus: quoties & Hispania & Italiae Principes in unitatem Ecclesiasticam violaverint, non ideo tamen eorum Legatos, aut non agnitos, aut non admissos esse.

Rz. Alia

(a) Fol. 8.

Ry. Alia facies est aliorum negotiorum, alia praesentis, & de quo agitur. Si enim Pontifex Lavardinum pro Legato habeat, permittatq; Asylis uti, jam Gallis novus actus, & nova possessio accedit, sicq; nova cavillandi materia: & quando semel admissos iterum possessione dejicias? & quid reliquis Principiis Legatis fiet, qui jam Asylo cessere? Non potuit ergo Pontifex Lavardinum pro Legato admittere, ut non simul Asyla admitteret, jam Decretis, exemplisq; Legatorum damnata; & si semel Asyla admitteret in Gallorum gratiam, nulla spes amplius illa extinguendi infinito boni publici damno, scandaloq; fidelium. Cum ergo Lavardinus & Legatum se ferret, & nollet Asylis cedere, idem erat pro Legato agnoscere, quod causâ cedere; non ita in aliis negotiis: cum enim, exempli causâ, Legati ab Hispanis, Italivè Principibus mittuntur, violatæ immunitatis Ecclesiasticæ reis; non ideo mittuntur, ut pergant sub oculis ipsius Pontificis, aperroquè

con-

contemptu idem crimen repetere; sed ut excusent, aut deprecentur, aut aliorum negotiorum causâ. Non ita Lavardinus, cuius ingressus, & mora non potuit cum majori contemptu, injuriaq; conjungi præsentis Pontificis; suprà quoquæ ostendi, apud omnes Nationes receptum esse, ex similibus, aut etiam levioribus causis Legatos non admitti.

Jactat quidem Lavardinus: *Secretas instrunctiones Pontifici gratissimas se afferre.* At veniâ ipsius dixerim, quis credat meliora esse, quæ latent, quam quæ monstrantur? cùm ex adverso soleant Galli pescantium more escam foris ostendere, hamum intus celare. Sed quidquid sit, non debuit Pontifex spe cuiuscunquæ præmij tot abusus permittere, quot ex Asylis nascuntur, nec mercatui exponere impunitatem peccandi.

Decimonono: (a) Miratur Lavardinii Advocatus, *Pontifices Romanos tam severè in Gallos agere, tam indulgenter in Hispanos, cùm ab ipsis injuriis, & ab illis tot beneficiis affecti sint.*

(a) *Fol. 9.*

R. Non

R. Non est mearum partium, Hispanorum, Gallorumq; in Romanam Sedem beneficia conferre: nemo negat multa Pontifices Gallis debere, sed & Gallos quoquè multa Pontificibus. Exempla etiam Sixti V. eorumq; præcipue Pontificum, qui in Gallias sedem transtulere, satis ostendunt; non esse in Hispanos tantam indulgentiam, quantam Galli declamant. Sed quidquid de aliis sit, ego solius Innocentij causam ago, nec ulla mihi de aliis cura. Innocentium verò eodem jure cum Hispaniæ Legato egisse, quo cum Galliæ, imò omnibus egit, notissimum est; nullum enim istorum aliâ conditione Romam admisit, quam ut Asylis cederet. Intempestiva ergo, imò injusta querela est partialitatis Innocentium in ea causa postulantis, in qua constat pari, eodemq; jure in omnes expertum esse.

XXIV. Vigesimò, (a) Adjungit: *Mirum non esse, si Lavardinus eas censurasmoratus non sit, quas inutiles, imò pernicioſas experientia, & Sixti V. Bullas satis ostendunt.*

(a) Fol. 9.

R. Sic